

STS de 24 de febrer de 2014, recurs 2391/2012

Un pla d'ordenació de recursos humans no és una disposició de caràcter general
(accés al text de la sentència)

El TS analitza **el perllongament en la prestació de serveis per part d'un funcionari més enllà dels 65 anys d'edat que l'Administració havia denegat d'acord amb allò que s'estipulava en un pla d'ordenació de recursos humans que havia estat anul·lat pel TSJ, malgrat que en el moment de la denegació les sentències en qüestió no eren fermes.**

El pla d'ordenació de recursos humans en qüestió fou anul·lat pel TSJ i posteriorment el TS el va considerar ajustat a dret.

En el present cas, en el moment de la denegació del perllongament l'Administració sostenia que el pla d'ordenació era una disposició general en vigor, atès que les sentències del TSJ no eren fermes.

El TS avala la sentència del TSJ atès que malgrat les sentències sobre l'anul·lació del pla d'ordenació no fossin fermes, **aquell havia de dictar una resolució coherent amb la doctrina que fins llavors anava considerant, atès el principi d'igualtat en l'aplicació jurisdiccional de la llei (art. 14 CE) en connexió amb el principi d'interdicció de l'arbitrarietat (art. 9.3 CE).**

El més rellevant d'aquesta sentència és que, **a diferència d'allò que sostenia fins ara, el TS considera que el pla d'ordenació de recursos humans no és una disposició de caràcter general (FJ 5è).** En aquest sentit es remet a la doctrina assentada en la sentència de 5 de febrer de 2014 sobre la naturalesa jurídica de les RLLT.

Pel que fa a la concreta qüestió de fons d'aquest cas, el tribunal considera injustificada la denegació del perllongament atès que no era un supòsit contemplat en el pla d'ordenació.

En altres sentències, **el TS havia ratificat la denegació de perllongament en virtut del citat pla d'ordenació de recursos humans que finalment el propi TS havia considerat vàlid** (així STS de 13 de gener de 2014, recurs 2418/2012).